

Andris Zeibots
andristeatra@inbox.lv

sīraprīlis Kukurmušs
jeb
tev mīlīgo ir jāsūslā
/opera-pops-hausel
ņemās:
Kukurmušs, sīraprīlis
Muse Mīlīgā, tak jau iesakāta Musīte
Kreblis Krablis, obšisks cūkenšteins un pūķderglis

*(Sceibls iet uz abām pusēm.
Musīte Mīlīgā tirpst ieausījusias džinglofonā, kas nedžungā, ne
mizojams... vai, kāc sērums...)*

Musīte. Te paslapstu, te tirpstu
Ne ah, pat lāga nav...
ar visādisku pirkstu
kā mūbis šķēbe stāv...
Ah, ah, ka tik kreblis neuznāktu, tad aptaukos man visnotaļ ārpusē
gan ķilmīti, gan sepsti... Nu ne ap to!... Tik sīraprīli serdē
pasiltināt gaistu, gaistu, gaistu... ai... kaut nāktu sīraprīlis mani
sūslāt...

*(Iz kakta šuršēt sāk spozmīgs lākts...I vaļā atnāk ķeperīši... Tur Krablis
izņūkstas no švāķa...
Aurotāju vēkši vismalās...)*

Krablis. Ha-hoi! Ha hoi! Uh, vaspārnumš iekš rumpja! Ha hoi!... Ehoi,
kas tur tā paslapsta? Kas tirpst ap džinglofonu? Plēst uz pusi, vai
ko darīt? Ko tur?
Musīte (*drebinās*). Nekā te nevoid nepavietai...
Krablis. Kā? It nekā?
Musīte. Nekas, nekur...
Krablis. Abžēl... Ko ta' nekas? Ka redzu – viskaukas!
Musīte. Tu fetais Krabli, ņūksties atpakaļum! Jau saku: nekur, ta i nekur!
Krablis. Kālab tad spozme, kā vēl atpakaļ?
Musīte. Ne zinu kā, ne maktums zināt...

Krablis. Pa, pa, te citskas nonāksies – man tevi sūslāt krekums!

Musīte. Nekam nekad nav jāsūslā ap Musīti, kā sīraprīlim vien, tā šitik
garam bistei! Ne tev tu Krabli, pasmodnējais krebli...

Krablis. Ak, pārmetīšu apvalku uz pača, nu biste tā ka – oi-kas-vels-pa
bisti!... Va ta ne?

Musīte. I ne, i ne, ka ne ta ne – nekad! Vo, atnāks sīraprīlis, tas gan man
pie jūsmas!

Krablis. Ah, šmode! Dazergšos pie tava sīraprīļa, ta apskodišu plaušatas
un dulpi, ne sīka smaka neapzūzēs!

*(Iz ķeba rumaka lec spozmīgs sīraprīlis, kas Kukurmušs, kam apsavārīts
taukums.)*

Kukurmušs. Pa ko? Gan saausos ar brīnu smanku, ka man kāds dulpi
taisās kost bez sāta!

Krablis. Gan i plaušatas!

Kukurmušs. Va, vellos...

Musīte. Ah, ah, vai, vai, aū, aū, man sīraprīlis klātbūt sagrasījies!

Kukurmušs. A ko? Tik tā!

Musīte. Ta to, ka nūkstīgs Krablis, pasmodnējs ap mani žāknās... I sūslāt
mani sastūmies bez tambas!

Kukurmušs. Tam izknopēšu bisti!

Krablis. Manu bisti?

Kukurmušs. Pa visām kņopēm, krebli!

Krablis. Gan esu Krablis! Un nevis “kreblis”, vot i šitā!

Kukurmušs. Ta man pa cikām cakām, nepaliekas, ka saku “kreblis”, ta i
aprādu ar štangu!

Krablis. A man vai štangas nav? Bezmēna štanga! Ka ielupstīšu visa pača
paņurks!

Kukurmušs. Nekam ne apslapēt var panākt
tik sagarināt sūslu manā ķermī!
Dej kupers kastē, visas spozmes apsūt
un piparkrietnums lāgo ermī!
Kas pašikstinās dūšu, tā man aptūkst,
lai štanga rūc ka bengāļi vien lupstās
pa visu sceiblu kārums apsasviedīs
ka kreblis Krablis mūmina un tupstās!

Krablis. Ka mēr, ka sūrm, ka neapbaigo āplis...

Kukurmušs. Tik sīraprīļa jestrums augšā kāplis!

Kreblis. Ta nāc ar šu! Vah, vah! Pa dūšai!

Kukurmušs. I nākšu ar, ne sasperties ap ķidām!

(I viens, i pats, ar štangām jāblējas, cik makanuma)

Musīte. Oi, makaron! Pavisai ķīnīgs blēsums!

Krablis (*viltā*). Pa, pa, man papauzēt, gan besaks atšņorējies!
 Kukurmušs. Es stāšu. Šņorē besaku, ka švīkst...

*(Gan kreblis šņorē besaku, tad izgudrinās spert ar štangū... Nu sīraprīlis
 apsviedies ne dvako krietni...)*

Musīte (*aizmēma*). Uh, nezārds, nespozmais tu krebli! Iekš viltā esi
 sasvālinājies bez tauka! Tu izgudrinājies ar štangū spert pa
 sīraprīlim bisti... Va-ū, va-ū, nu sīraprīlis nomānināts...

Kukurmušs. Es nomānināts... cūmīgi... ar visu duku... oi, oi, oi...

Musīte. Ak, sūslā mani vēl, pirms atrausties ar visām ķidām...

Kukurmušs. Ne pasūslāt vair mīlīgo, nekāda krama... tik plakaniski
 plāties tīk pa sceiblu pašam...

Musīte. Ah, sīraprīli, ah...

Krablis. Oho-ho-ho! Te tik kā Krablis spozmē!

Kukurmušs (*šmakstina mīlīgajai*). ...ej, paņem apsesīgā krebla švāķi to
 pāri džinglofonu, kas tur pielukti pie teņķiem, tad stiep nu šu...

Musīte. Ja varēt varēšu vien pastiept...

Kukurmušs. ...tak sajodējies... citādi man aņķis...

Musīte. Nu nekad nepastāpīs aņķis to sīraprīli, kamā Musīte te dumpstās!

Krablis. Šu te man mīlīgā, ka varu uzsākt sūslāt!

Musīte. Ah, jā jau jā... tik džinglofons man sasverams pa drusku...

Krablis. He, he, ta saver, sasver, pati nesasveries!

Musīte. Ah, ko nu... (*Apvaigst ap džinglofonu*). Uh, nasks gan šitāds
 džinglofons, ka knaģi zuznī... Bet gan dēļ sīraprīļa pārtapšu par
 vesternisku gūzi! (*Stiepās ka dzīslas kvekšķ.*)

Krablis. Jau apsūtīnāju es pāri ekstāzistu – gan mums ar mīlīgo būs
 apscerēties korca tērpā, gan ar to sīraprīli aņķēt visu nakti...

Musīte. Ū-ū... nasbrāns gan tas džinglofons... ne slaika štanga... (*Nu
 sīraprīlim Kukurmušam šmakstinot ap ausīm*). Te jau tas
 džinglofons...

Kukurmušs. Ta do tam brēkāt! Gan kreblis apsviedīsies gluži dārks...

Musīte. Tak nedžungāja sākumā...

Kukurmušs. Ah, sākumā nav tagad...

*(Mīlīgā Musīte brēkā džinglofonu, džinglofons džungā bez sāta, kreblis
 Krablis apsviežas pa reizei trīs vai vismaz copcikpadsmīt...)*

Krablis. Nu, gatavs, gatavs... (*Izčūkst.*) Teicu jau, ka gatavs...

*(I lec nu sīraprīlis Kukurmušs ar duku un iesāk mīlīgo ar ūku sūslāt. Cik
 aplaimīga momentērija...)*

Kukurmušs. Kas mīlīgo ar sparū sūslā,
tas visu sprauņismu gan sasūcas zem cībes!
Musīte. Zem cībītes, zem cībītes, ak sūslā mani, sūslā...
Kukurmušs. Kad kreblis izčūkst džinglofona rosmē,
ik katrs sīraprīlis makanē nu spozmē!
Musīte. Ah, spozmē, spozmē, spozmē, spozmē! Tik sūslāt nenovaidies!
Kukurmušs. Tev mīlīgo ir jāsūslā!
Musīte. Tev mīlīgo ir jāsūslā!
Krablis (*pablenž, tak ar duku*). Tev tiešām mīlīgo ir jāsūslā bez cakām!
Kukurmušs. To pasacīs tev sīraprīlis Kukurmušs!
Musīte. Un Musīte ik tvelfpadsmitā maņā...
Kukurmušs. Hei! Sā! Sā! Hei! Hei! Hei! Hei!

sceibls noblākš